

שבת
שלום

פרשת חיי שרה

מדוע לא ציווה אברהם אבינו ישירות את בנו שלא ישא אישה מבנות הכנעני, אלא מצא לנחוץ להטיל משימה זו דוקא על עבדו אליעזר ובדרך של שבועה? יכול היה אברהם לקרוא אליו את יצחק ולשתפו בחשותיו... ('משך חכמה')

-קיים גבול לחובת הבן לציית להוריו: 'דהבן אינו חייב לשמוע להאב אם מוחה בו מלישא אשה שהוא חפץ' (הרמ"א בשם ר' יוסף קארו)

לגבי שלושה דברים אין מצוות כיבוד אב ואם חלה, אם הבן חפץ בהם: תלמוד תורה, בחירת בת הזוג בחיים, החלטה על עלייה לארץ ישראל.

(מתוך ספרו של ישעיהו ליבוביץ' ז"ל - 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע')

שיעור פרשת השבוע – עפר שלומי

ימי החול - שעון חורף		שבת	
5.06	זמן תפילין /טלית	17.39	הדלקת נרות
		17.50	מנחה א' 14.00 ב' 17.50
8.39	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
16.53←16.57	שקיעה	6.45	שחרית א'
12.45	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
16.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.14	צאת הכוכבים	17.00, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	16.40	לימוד 'דור לדור'
		17.20	שיעור הרב (אחרון לעונה)
7.30	שחרית נוער	18.33	צאת השבת

"ותאמר אלק"

"ויאמרו, נקרא לנער, ונשאֵלָה, אֶת-פִּיהָ.

ויקראו לרבקה ויאמרו אליה, התלכי עם-האיש הזה; ותאמר, אֵלֶךְ." (בראשית כ"ד נ"ז-נ"ח)

מצויין בפרק כ"ד כי שאלו את רבקה אם היא מעוניינת בשידוך. זה שהיה צורך לציין כי שאלו את רבקה מצביע על מקרה יוצא דופן מההתנהלות הנורמטיבית של הנישואים בספר בראשית (לבן לא שואל לא את רחל ולא את לאה לפני שהוא נותן אותן ליעקב). היתה לרבקה בחירה חופשית, אף אחד לא ציווה עליה להשתדך ליצחק, היא יכלה להגיד "לא" אם היא לא רצתה ובכל זאת, היא אמרה "כן". כן אני רוצה לחיות מעכשיו את חיי עם בחור שאני לא מכירה, מארץ זרה, רק בגלל ש...

שמה? למה רבקה עשתה את הבחירה הכי לא הגיונית והסכימה לבקשת העבד?

נכתב עליה שהיא בחורה יפה "והנער, טִבַּת מְרָאָה" (שם ט"ז)

אפשר להסיק מזה שהעבד לא היה הראשון לבקש אותה ובטח גם לא יהיה האחרון ככה שמבחינת זיווג אין לה מקום לדאגה...

גם מבחינה כלכלית לא היה מקום לדאגה כי אם המשפחה של רבקה יכולה להרשות לעצמה לארח את העבד ברוחב לב "ויאמר בוא בְרוּךְ הַנְּהָה לְמָה תַעֲמֹד בְּחוּץ וְאֵנֹכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגַמְלִים" (שם ל"א) כנראה שהיא משפחה די מבוססת.

רש"י מפרש: "ותאמר אלך" – מעצמי, ואף אם אינכם רוצים.

מתשובתו של רש"י אפשר להבין שבשאלה: האם את רוצה ללכת עם העבד היה ניסיון להתחמק מהשידוך. במילה "ואף" מדגיש רש"י את התנגדותה של רבקה לעמדת המשפחה.

לבן ובני משפחתו לא באמת רצו למסור את רבקה שהיתה כאמור כלה ראויה, לעבד מהארץ הרחוקה. הם ניסו להתחמק מלסרב באופן גלוי על ידי העברת השאלה לנערה. הם ציפו שרבקה תגיד "לא" וכך תיפתח בפניהם האפשרות לסרב לעבד בצורה יפה. רבקה קלקלה את תוכניותיהם ואמרה "כן". ולמה?

לבן ראה ברבקה כמעין חפץ, בת שנישואיה יביאו למשפחה כסף ומעמד ואילו אליעזר ראה בה אדם, ובחר בה על סמך אישיותה ומעשייה. ובגלל שאליעזר ראה בה אדם ולא חפץ היא בחרה ללכת איתו ולעזוב את משפחתה היא העדיפה לחיות בארץ זרה אבל במקום שבו יעריכו אותו בזכות עצמה ולא רק כחלק מההון המשפחתי.

אישי צימאליסט

לרב דוד אסולין
אתך באבלך במות אמך
ז'רמן תהילה אסולין ז"ל
קהילת סעד

לישראל קסט
אתך באבלך במות אחותך
דבורה מייזלס ז"ל
קהילת סעד

ביום ששי- בצהריים, נערכה בכניסה לחדר האוכל 'חלוקת החולצות' לקראת המרוץ שהוכנו בקרטונים על פי אותיות, ממש כמו באפסנאות צבאית ונמסרו למזמינים בעליצות ובחן, על ידי מרכזת הוועדה ועוזרותיה.

בליל שבת- סיפק לנו הרב ארי 'חלון הצצה' לערכי הפסיקה של הרב עובדיה יוסף ז"ל ובחר בדילמה העוסקת בשאלה: 'האם מותר לכהן שהרג נפש במהלך מלחמה לשאת את כפיו'. מצד אחד, כבר פסק הרמב"ם (הלכות תפילה וברכת כהנים) כי 'כהן שהרג את הנפש.. בין באונס ובין בשגגה אף על פי שעשה תשובה- לא יישא כפיו היות ולא ניתן לשאת את אותן כפיים ש 'מלאו בדם', בברכה שמהותה 'שלום', מאותו הטעם ש 'אין קטגור נעשה סנגור'. ומצד שני, מדובר במלחמה שנועדה להגן על חייהם של תושבי המדינה, הייתכן שהפסוק מישעיה (א', ט"ו)- "ובפרשכם כפיכם...אינני שומע ידיכם דמים מלאו" - מכוון למקרה מעין זה? פוסק הרב עובדיה ז"ל, כי במלחמה - ההתייחסות צריכה להיות הפוכה היות ויש לראותו כ 'מציל נפש'! אם כך, וודאי שראוי לו לשאת כפיו ויש כאן היתר מוחלט. להבדיל מהחומרה בה נוקט בנו - הרב יצחק יוסף, בפסיקה במקרה של תאונת דרכים בה נהג הכהן ברשלנות והסב אבדות בנפש, הזכות לנשיאת כפיים נשללת ממנו לצמיתות.

את שיעור פרשת השבוע שעסק באשת לוט מהיבטים שונים, העבירה תמי דרור - פנים חדשות ומבטיחות בין נותני השיעורים.. תמי הביאה בין יתר הפרשנויות, את הפרשנות הפסיכולוגית - 'נוקי המבט לאחור' של מי שאינו משלים עם הצורך לרוץ קדימה במקרים בהם אין פרווילגיה ל 'נוסטלגיה' או ל 'אבל' כמו: במנוסה מסדום, ביציאת מצרים ובמבול. אשת לוט שילמה מחיר כבד על כך שלא היתה החלטית בזמן אמת ונכנעה לתשוקה להיאחז בעבר ולהשתהות רגע אחד מיותר.

בשיעור אחה"צ שכותרתו 'לשמור על קשר' - עסקנו בחשיבות מתן הקביעות לתפילה, הן מבחינת המקום והן מבחינת הזמן. נטייתנו הטבעית היא להתפלל למען מטרה ספציפית, ובמידה ולא נענתה תפילתנו - להתאכזב ולהתרחק. 'שמירת הקשר' - מטרתה להתמיד ולשמור על רצף, ללא קשר לתוצאה. עלינו להפנים שרצונותינו ותשוקותינו לא תמיד עולים בקנה אחד עם טובתנו ויעודנו. 'כל מאן דעביד רחמנא - לטב עביד'.. בעקבות היום המתקצר קיצר הרב ארי את שיעורו ובשבת זו ייתן את שיעור אחה"צ האחרון לעונת החורף- כדאי לנצל את ההזדמנות..

ביום שלישי- נערכה חתונתם של טל עוזי - נכדם של ערבה ומשה בן עמי, עם בחירת ליבו מוריה, בקרית גת. טל, טיפוס חביב וספורטיבי, לומד הוראת ספורט ומשמש כמדריך 'קפוארה' - אמנת לחימה ברזילאית הניכרת בתנועות ריקודיות. ובכן, 'כיצד מרקדין לפני הכלה' שנישאת לאמן קפוארה?? קל לנחש.. לאחר מופע גדול ומדהים של חברי החתן שתופפו על תופי ענק והתעופפו באוויר, יצא החתן בכבודו ובעצמו לשמח את אשתו על מחלצותיו וציציותיו, בריקוד אקרובאטי סוער ומסמר שיער. נאחל מזל טוב לזוג הצעיר, לסבא ולסבתא ולכל המשפחה המורחבת. ואם בספורט עסקינן.. נוסיף שבאותו היום 'הונפו' הדגלים הצבעוניים על הדשא בסמוך למועדון. 'נתלו' הכרזות הצבעוניות- כחול, ירוק, כתום ולבן - בכניסה לחדר האוכל. נבנתה הבמה ו 'נשלחו' - ההודעות על סדרי התנועה החדשים לקראת המרוץ המתקרב שהתקיים למחרת, עליו נדבר מפאת קוצר הזמן והיריעה ובעיקר בגלל ההתרגשות שטרם שככה, בשבוע הבא..

יורם קימלמן

מוצאת דת - לקראת הסתיו והחורף

חגי תשרי מאחורינו, תודה לפרגון הציבורי שקיבלנו, על המאמץ שעשינו לשוות לחגי תשרי את האופי החגיגי של 'גילו ברעדה', שיבשם וילווה אותנו לכל השנה כולה. בימים אלו אנחנו מסכמים ומפיקים לקחים, אם יש עוד מה לומר ולהציע פנו לחברי הועדה.

סיום עונת הקיץ

השבת פרשת חיי שרה, שבת אחרונה בשעון קיץ ונוהלי התפילה והלימוד מתקיימים כרגיל. יתקיים השיעור האחרון של הרב ארי לאחר תפילת מנחה ושיעור זה יצא לפגרה עד חזרת שעון הקיץ אי"ה בסוף חודש אדר. בהזדמנות זאת. נודה לרב ארי וממלאי מקומו על השיעורים המעניינים והמגוונים שנתנו במהלך השנה, ההשתתפות הרבה של החברים בשיעורים, מעידה על כך שהזמן ראוי והלימוד ביחד רצוי, מובן שהתוכן צריך להיות מעניין ומגוון.

משבת 'תולדות' משתנים הסדרים: מנחה קטנה תצא לפגרה, ומועדי המנחה בשבת בבית הכנסת, ב12:30 וב13:30. בבית כנסת נוער תפילה בהובלת חניכי בני עקיבא בשעה 14:00. לימוד מדור לדור החל משעון חורף יהיה סמוך לערבית 20 דקות לפני תפילת ערבית, בבית הכנסת. תודה לניצן ברביץ שמלווה לימוד זה במסירות רבה.

סדר וניקיון

אנחנו משקיעים הרבה זמן ואמצעים בשמירה על הניקיון והסדר, ראשית אני רוצה להודות לעפרה ולאליאב גולדברג, שמלווה את הניקיון והסדר בשנה האחרונה. הדאגה לכל הפרטים במהלך החגים כאשר בית הכנסת הופך למרכז הפעילות שלנו, אינו דבר מובן מאליו. על כך מגיעה להם תודה מכולנו וכמובן לאריאלה הדוחפת מאחרי הקלעים. למרות שאנחנו משתדלים לשמור על הסדר וניקיון, עצוב לראות זלזול וחוסר תשומת לב מצד ציבור המתפללים וילדיהם. כגון ניירות שאינם עושים דרכם לאשפה, עטיפות סוכריות הנזרקות בכל פינה, ניירות אלו אינם מתכלים ונראים למרחוק עד שמפנים אותם. הורים ו'מחלקי סוכריות' אנחנו מבקשים לעשות מאמץ בשמירה על הניקיון, כדי שלכולנו יהיה נעים יותר. כמו כן מתחילה עונת הרוחות, הקפידו על סגירת דלתות בית הכנסת בצורה מושלמת כך שלא ייפגעו צירי הדלתות.

בית המדרש וספרי ילדים

"מפי עוללים ויונקים יסדתי ארץ" כל מי שיסור לבית המדרש בתפילות שבת וביניהם לא יכול שלא להתענג מכמות הילדים המשתמשים בספרי הילדים ונהנים מהם, הרגל זה לבית המדרש בודאי ירגיל אותם למקום גם כי יזקין לא יסור ממנה'. אך לאחר קריאת הילדים המקום נראה 'כמו אחרי קרב' ואם כבר מוחזרים הספרים לארון הם מונחים בערמות ע"ג הספרים העומדים, וכך הבלאי של הספרים גדל. העניין ניתן לפתרון פשוט. בסיום הקריאה, החזירו את הספרים למקום. כמו כן תורני שבת בתפילת ילדים קחו לכם עוד משימה של סידור הספרים בארונות. במאמץ משותף נצליח לשמור על הסדר ועל הספרים. כדי שיישמרו לנו לעוד הרבה שנים.

ואם במעשי קונדס ילדים עסקינן – לאחר הלימוד ב'שבת חתנים' בחדר הנצחה, עשו הילדים מעשי השחתה כאשר התעסקו ושפכו תה קפה וסוכר לתוך המיחם, שכלל לא פעל.. אנחנו מבקשים שוחחו עם הילדים על כך, חשוב לנו שילוב הנוער באירועים ובלמוד, אך למה לחבל??

גניזה

סל הגניזה שינה את מקומו 'מחדר התה' למגרעת ליד תא הטלפון, בבקשה לא להשאיר דברי גניזה. בחדר ההדפסה. בהזדמנות זאת נזכיר שלגניזה יש להביא רק ספרי קודש או דפים מתוך ספרים את כל דפי השיעורים שיש בהם כינויי שם הקודש, צריך לשים בפחים הכחולים המיועדים לנייר מחזור. כך נוכל גם לשמור על העולם בריא יותר וגם לקדשו. בידי כולנו הדבר. ביחד נעשה ונצליח. בתקווה לחורף גשום וששערי שמים לנו תפתח ואוצרך הטוב לנו תשלח..."

עד כאן להפעם בשם הועדה,

כני' אינגלרד

מפגשנו של מנהל הקהילה

ריצה לטווח ארוך...

אני, יושב וכותב וכל שרירי רגלי "אומרים שירה" אחרי מרוץ סעד שקיימנו אמש. חשבתי לעצמי שהאירוע המקסים הזה נוצר במיוחד בשבילי ובא לסמל עבורי את היציאה למרוץ לטווח רחוק, תוך כדי תזכורת להיותנו קהילה רב גילאית שמחד זקוקה ל"מסלולים שונים" (כגון, מסלול 500 לילדים, מסלול קלנועיות לוותיקים ומסלול 4.5 ק"מ ריצה לצעירים בגופם וברוחם) ומאידך קהילה שיודעת להתכנס יחד על הדשא ב"תלבושת אחידה" מנער ועד זקן ולעשות חימום ושחרור קהילתי... כמו בכל קהילה, גם אצלנו יש מי שירוץ נגד הכיוון והזרם אך גם זה חלק בלתי נפרד, מהתמונה הכוללת והמאתגרת. יישר כח גדול לחמי, אתי, מרסלו וכל עוזריהם הרבים, על האירוע הקהילתי, המרענן והדינמי שזימנו לנו.

אחרי ריצה עוברים להליכה...

צוות תל"ם (תגובה, מניעה וטיפול בפגיעות מיניות) ממשיך לפעול תחת הסיסמא "בסעד הולכים בתל"ם". מטבע הדברים, מרבית פעילותו סמוייה מן העין ורק פעילויות ציבוריות של העלאת המודעות הקהילתית לנושא, דוגמת ההצגה שהובאה בשנה שעברה, גלויות וידועות. במהלך השבוע הקרוב יחולק בתיבות הדאר, מגנט עם דרכי התקשורת לעת הצורך, שלא נדע. בהזדמנות זו אני מבקש להודות לכל חברי הצוות, אילנה אהרן, נאוה אורלוב, דניאלה ג'קסון, יענקוש זיוון, רותי שלווין ומתניה רפל, על עבודה מקצועית ודיסקרטית ולוואי ותיוותרו מחוסרי עבודה!

מחוץ לקווים...

ידוע לכל, כי המתפרות שלנו הינן ענף מכובד המייצר מוצרים יחודיים ואיכותיים. ידוע גם, שהעובדה שכל העבודה נעשית כעבודת יד, לא מאפשרת תחרות כלכלית ולכן הקהילה מסבסדת את פעילות הענף. החלטה זו נובעת מהיותו של הענף מקום תעסוקה טוב ובריא לחברות וותיקות רבות לצד כמה חברות צעירות. לצערי, הנהלת הקהילה בישיבתה האחרונה, נדרשה לתופעה של ניצול לרעה של ההנחה לחברים הקיימת במתפרות, בדרכים מדרכים שונות שמפאת כבודם של אותם חברים, לא אפרט אותן. בדיון נחלקו הדעות, היו שחשבו שחייבים לבטל לאלתר את ההנחות (הרי כבר כיום ישנו גרעון וכך הוא רק גדל...) ובין אלה שרצו מאד לשמר את תחושת "הבית" בקיומה של הנחה זו. בסופו של דיון, סוכם לערוך ניסיון נוסף, ולהזכיר לכל הרוכשים: ההנחות הינן לרכישות פרטיות בלבד של

חברים ולא לרכישות, חצי מסחריות, או לחבר של החברה של הדודה של השכנה. הנהלת הקהילה התחייבה לעקוב אחרי הדברים בחודשים הקרובים יחד עם רחל יניב מנהלת המתפרות, בתקווה שלא נזדקק לכרות את הענף עליו אנו יושבים. לרחל ולכל עובדות המתפרות, נאחל שתזכו לראות ברכה בעמלכן מתוך בריאות ושמחה.

נבחרת מנצחת...

ביום ראשון האחרון, השתתפו רבים מחברינו (22 במספר) בערב לימוד והוקרה לצוותי החרום היישוביים שארגנה המועצה בעלומים. את המפגש ארגנה ליאורה אלפרן (היא משלנו) מנהלת מרכז חוסן יחד עם מחלקת הרווחה ויתר עובדי המועצה ועל האירוח המופתי הופקדו חברי עלומים. תמיר, ראש המועצה, הודה בדבריו לכל חברי הצוותים על פעילותם ההתנדבותית ועל רקע "אירועי המנהרות" מדרום לנו, תחושת הצורך להיות מוכנים לכל צרה שלא תבוא ח"ו בהחלט נכחה באוויר. אני חייב לציין בהזדמנות זו, שהתחושה שלי הייתה שיש לנו צוות מיומן ולשמחתי, עפר נענה להמשיך ולעמוד בראש צח"י עד לקיץ הבא. יישר כח לכל חברי צח"י ומכיוון שרבים הם, אי אפשר לפרטם, על ההתייצבות לכנס בפרט ועל כל עשייתכם לאורך השנים בכלל.

שחקנים שמחוץ להרכב...

כספיח למפגש צח"י ולאור הצטרפותם של רבים וטובים לקהילתנו, חשוב לנו לעדכן את רשימות התפוצה במייל ובמסרונים סלולריים. אני מבקש מאד, מכל מי שאינו מקבל באופן קבוע הודעות דוא"ל ציבוריות (מצוות בריאות, מועדת תרבות, מן המזכירות וכד') או שאינו מקבל מסרונים קהילתיים, לפנות במייל לדוד פולק davidpo@saad.org.il ולבקש לצרף את שמו לתפוצה זו.

הכן ביתך לחורף

בתקווה לחורף גשום וכחלק משגרת תחזוקת המבנים, בוצע מבצע ניקוי מרזבים בכל מבני הציבור. יישר כח למוישראל על ניהול המבצע. חשוב לי להדגיש שבבתים פרטיים, שיש בהם מרזב שנולד כתוצאה מהרחבות פרטיות, לא מתבצע ניקוי המרזבים. מומלץ בחום, לעשות את הניקוי בכוחות עצמכם או במקרה הצורך להזמין בעל מקצוע על חשבונכם.

חדשות ספורט מרעישות...

ברוח הדיווח השבוע, אסיים בידיעה משמחת. אחרי כמעט שנה, שאולם הספורט שלנו עומד בשממונו, החל קבלן מטעם המועצה בפירוק הריצפה. (למי ששכח, לפני שנתיים הותקנה ריצפה חדשה, אשר מסיבות לא ברורות, תוך שנה היא התנפחה ולא אפשרה שימוש באולם) בע"ה תוך שבועיים, תושלם התקנת הריצפה החדשה ונוכל לפתוח מחדש את האולם לפעילות ספורטיבית. תודה לבוקי, שלאורך כל הדרך ליווה את המאבק עם הקבלנים וחברות הייצור, תודה לראש המועצה ששם את כובד משקלו ויחד הביאו את הדברים לידי ביצוע, לרווחת כולנו. חברים, התירוצים נגמרו...חוזרים לכושר!

שבת שלום וחורף בריא ומרענן

נחום פנאי

נ.ב.

הפינה עם הריח...

שבוע רביעי לעבודתי. סתימת ביוב מס 1. הגורם... כמוכן, מגבונים. הזמנת ביובית. העלות לקהילה 2,100 ש. אנא!

השאלה האנוני

לבנינו היקרים, אוריה ועדי, נולד השבוע בן. עוד טרם עמדנו על משמעות הבשורה המשמחת וכולנו אחוזי התרגשות, קבלתי טלפון מרבקה ידידיה שהזמינה אותי לקחת את מתנת הקיבוץ שהיא מכינה בשם הקיבוץ לכל בן או בת בכור לכל אחד מבני המשפחה. יישר כוח גדול, לכי מחיל אל חיל.

השאלה האנוני - אוריה ועדי - אוריה ועדי

ארוחות לילדות

מזה כחמש שנים, מתקיים בקיבוצנו מנהג יפה, הקיים בישובים רבים - הכנת ארוחות ערב לילודת ולמשפחתה למשך השבועיים שלאחר הלידה. דבר זה מקל ומסייע מאוד למשפחה בהתארגנות ובהסתגלות.

לאחר כל לידה אני מפרסמת במייל של המשפחות הצעירות בקשה למתנדבות להכנת הארוחות, וכל אחת משבצת עצמה בהתאם ליכולתה. עד כה פניתי, כאמור, רק ל"משפחות הצעירות". ב"ה ופעמיים כי טוב, זכינו לכך שבשנה האחרונה גדל מס' המשפחות הצעירות, ואיתו גדל מאוד גם מס' הלידות. נוצר מצב (מבורך כבר אמרנו?) שבו יתכן כי תוך שבועיים תהיינה שלוש לידות, אחרי שבשבוע שעבר היו שתיים וכו'... במצב כזה, גם אם כל המשפחות הצעירות מתגייסות למשימה (חוץ מהילדות עצמן כמובן), עדיין ישנו עומס גדול, ולא תמיד אני מצליחה לשבץ מספיק מתנדבות להכנת הארוחות. לכן חשבתי לפנות לכלל הציבור, ולהזמין כל מי שיכולה לסייע מידי פעם ולהצטרף ל"מאגר המתנדבות" בנושא זה. זו גם דרך נחמדה ומשמחת ליצירת קשרים נוספים בין שכבות הגיל השונות.

מי שמוכנה- מוזמנת לפנות ישירות אלי במייל reny@saad.co.il או בפלפון 052-8780331 תודה רבה!
בברכה,

רנה יצרי

אנוני ואוריה ועדי, ליוכבד אוריה ואכלה המשפחה

אכלה טובה להולדת הנכד - נין

בן יצרי ואוריה ועדי

”אחד מלפנו”-

דודה להמי מספר על 1938

נתבקשתי להציג עצמי על מנת שידעו הדורות הבאים מי אני ומי הם החברים איתם בחרתי לחיות. הקורא חייב לדעת שדברים רבים לא עשיתי לבד, למרות שבכתוב תופיע המילה ”אני” פעמים רבות.

נולדתי בחיפה בשנת תרצ”ב (1932). החיים בבית היו צנועים וכל צעד או הוצאה היו מחושבים היטב, ולא חסר לנו דבר.

המרד הערבי הגדול היה בשנים תרצ”ח-תרצ”ט (9-1938). חיפה שהייתה, והינה עד היום, עיר עם אוכלוסיה מעורבת יהודים וערבים, סבלה באותה תקופה – ואני בן שש. מאז ועד היום נמשך הניסיון של ההנהגה הערבית להציק לנו. בחשבון פשוט – במשך 76 שנים אני חי בצל המאבק הזה.

את חינוכי קיבלתי בביה”ס הריאלי שסיסמתו הייתה ונשארה - ”הצנע-לכת”. מאותם ימים ועד היום אני מבין שסיסמה היא כפנס המאיר דרך חיים. ערכה של הסיסמה נמדד על פי מספר ההולכים בדרך המוארת, ולא אמירה בעלמא. דוגמה: בזמן מלחמת העולם היינו חייבים להשתמש רק במחברות מנייר ממוחזר שנרכשו ב”חנות” – חדר ”עזרה הדדית” של ביה”ס.

על יד בית הספר פעלה תנועת הצופים. הימנון התנועה היה – ”היה נכון למלא חובתך, נאמן לעמך ולארצך...”. תוכן זה חדר לדם. לאחר מספר שנים בצופים הכלליים, בהשפעתה של אחותי המבוגרת עברתי לצופים הדתיים. כעבור זמן עברנו, שלושה חברים, לבני-עקיבא ואני בגיל 14, (תש”ו-1946). כחיך הרגשתי כמו עולה חדש. כל החניכים היו תלמידי ביי”ס דתי ואני היחיד מביה”ס הכללי. כעבור זמן נתמניתי למדריך והעבודה בתנועה הייתה הנושא המרכזי בחיי. זכור לי שאספנו בגדים, שמיכות וצעצועים ל”ילדי טהרן”, ועוד. כמו כן השתתפתי בהפגנות ההמוניות ודרשנו מהבריטים:

(1) מדינה עברית

(2) עליה חופשית

(3) בוז ל’ספר הלבן’ (שהיה שחור לציבור היהודי, כי לא איפשר עליה והתיישבות חופשיים).

בין המדריכים שלי הייתה לי זכות גדולה לשמוע את יוסקה שפירא, צוריאל אדמנית ז”ל מיבנה, ואת אריה קרול ז”ל. הצטרפנו כחברי תנועה למשמרות אליצור, (גדני”ע של ההגנה). במסגרת זו הדבקנו כרוזים ושימשנו מסייעים לפעילות ההגנה. למעשה נטלנו חלק פעיל גם בשחרור העיר, וגירושם של מקצת מתושביה הערביים.

אחד האירועים שהשאירו עלי רושם גדול מאוד – 29 בנובמבר 1947 (תש”ח). ביום זה התקיים דיון באו”ם אשר בסופו התקבלה החלטה על חלוקת א”י והקמת שתי מדינות – מדינה יהודית וערבית. כל המבוגרים במשפחה ואנוכי הקטן נצמדנו למקלט הרדיו של אחד הדוידים שלי ובמתח רב עקבנו אחרי תוצאות ההצבעה, וכשמענו אותה – יצאנו לרחובה של עיר. מתברר שהמוני היהודים בעיר נהגו כמונו ועד מהרה כל הישוב שר ורקד. מעגלים מעגלים נוצרו ברחוב והשמחה היתה עצומה. כעבור מספר חודשים ביום ההכרזה על הקמת המדינה (ה’ באייר) – רוב האנשים היו מגוייסים ועל אף השמחה, הכל היה אחרת ולא דומה ל-29 לנובמבר. מלחמת השחרור היתה בעיצומה, ערביי א”י הרימו ראש ופגעו באוכלוסיה היהודית.

אנחנו, משמרות אליצור, נקראנו לעזור ממש במאבק. במשך כשנתיים היה עלי לחלק את זמני ומרצי בין הפעילות בבני-עקיבא לפעילות בהגנה על יהודי חיפה. קיבלתי "נשק" – אקדח, לאחר טבח בו רצחו הפועלים הערבים פועלים יהודים בבתי הזיקוק. הוצבתי בפתח הראשי של הנמל וקיבלתי פקודה שבמידה ויש התקהלות ומריבה במקום היה עלי לירות על מנת להרוג ערבים. הייתי אז בן 16. מאוד שמחתי שהמשמרת הסתיימה בלי נפגעים.

בשנת תש"ט נבחרתי כציר מסניף 'בני עקיבא' חיפה לוועידה הרביעית של התנועה, בה השתתפו הרב אברהם צוקרמן, ראש הישיבה בכפר הרא"ה. הרב צוקרמן נפטר לפני יומיים במוצאי שבת קודש בגיל 98. הוא זכור לי כאדם שקול, רציני ועניו. יהי זכרו ברוך. באותה ועידה השתתפו גם הרב נריה ז"ל, ואנשי המזכירות הפעילה של הקה"ד. אני זוכר איך הרב נריה עמד על הבמה ובהתלהבות רבה אמר: "אנחנו עוד נראה איך בקיבוצים החילוניים יכשירו את המטבחים ויקימו בתי כנסת". לא הבנתי איך אפשר לומר דבר כזה בזמן שהמציאות באותם ימים הייתה שרבים מבוגרי התנועה הצטרפו למחנה הלא דתי, וזה היה לפני 64 שנים. והיום! באותו זמן הקמנו את גרעין ז' כגרעין ארצי. היו בו 80 בנים ובנות, ילידי 1931 ו-1932.

אחרי הוועידה שימשתי כמרכז סניף חיפה. בתפקיד זה התחילו הויכוחים המרים עם מרים על בחירת מדריכים, האם להשתתף או להימנע מפעילות מסוימת מחוץ לסניף, בחירת חניכים להנהלת הסניף ודברים נוספים הקשורים לנעשה בסניף. כעבור ארבע שנים נישאנו – מרים ואני בסעד. מילאנו תפקידים רבים, ותמיד פירגנו האחד לשני.

בינתיים התגייסתי ובמסגרת השרות נשלחתי עם ליפא אהרוני וחנן גולן לקומונה בחיפה. פעלנו בשיתוף והבנה והסניף התפתח מאוד. גלי העליה שהגיעו ל"מחנה דוד" קרוב לחיפה היו אתגר עבורנו, לארגן פעולות בני-עקיבא במחנה, שיחות, והרבה משחקים. היתה לי הרגשה של עבודת קודש לא קלה אבל חשובה. הפעלת החניכים בנושא זה היתה אמצעי מחנך, לחובת הנתינה למדינה.

להנהלה הארצית נבחרתי פעמיים, כל קדנציה לשלוש שנים. בפעם הראשונה בתשי"ב (52) ובפעם השניה בתשי"ח (58). בתקופת "בין הזמנים" הייתי בסעד. בשנים אלה ואף לאחריהן אוכלוסיית סעד גדלה. הגיעו הדרום-אמריקאים וכמה גרעינים ארץ-ישראלים. נוצרה חברה רב גילית בריאה ומלאת מרץ. עם השנים למרים ולי נולדו חמישה ילדים וכיום יש במשפחה "כ" נכדים וסימנים: כ – כן ירבו בע"ה.

עבודות רבות התבצעו לאחר יום העבודה ושתי מילות הקסם שהשתמשו בהן היו: "תורנות וגיוס". כשניסיתי היום להיזכר ולספור מטרת כל גיוס עם שמות התורנויות הגעתי עד קרוב ל-20!!! בדרך כלל, בעיקר הגיוסים נעשו בקבוצות והן התבצעו ברצון. נזכרתי בגיוסים למיון מילונים, אסיף אבטיחים, ובעונת הקציר היה גיוס כל יום להכניס את שקי החיטה שהקומביין קצר, והעמסת חבילות החציר והקש והכנסתם למתבנים. ושומרת לילה, נזכרים? ומה עם תור שני, ותורנויות שבת... אבל בדרך כלל הכל נעשה במצב רוח טוב.

בשנות ה-80 אימצו משפחות בסעד, ביוזמתו של אריה קרול ז"ל, ובסיועה של שרה המל ז"ל, משפחות של 'אסירי ציון' שישבו בכלא הרוסי בשל פעילותם הציונית. מרים ואני אימצנו את משפחתו של דוד צ'רנוגלס. אי אפשר לשכוח את קבלת הפנים לה זכה דוד בסעד. הוא הגיע בערב, כשבחדר האוכל הוקרן סרט. כשנודע שהוא מגיע יצאו כולם לקבל את פניו בשירה וריקודים.

שנים רבות עסקתי בחינוך. מדריך ומרכז חברת הילדים, מורה ומנהל ביה"ס ולבסוף – מרכז חברת הנוער. את מבחן התוצאה של חינוך זה ניתן לעשות שנים אחרי שכל אחת ואחד יוצא לדרכו. עד היום אני זוכה לפגישות מרגשות, כולל חניכים מבני-עקיבא.

לפני סיום אני רוצה לציין בשמחה את התפתחות תנועת בני-עקיבא. מספר החברים גדל מאוד. אחרי מלחמת ששת הימים ועד היום חלק מהבוגרים גרים ומבססים את הישובים בגולן ובשומרון, בבנימין וביהודה. רבים מבוגרי התנועה מתארגנים בגרעינים עירוניים מתוך כוונה להשפיע ולקרב את כל האוכלוסייה אל היהדות. התנועה יכולה להתגאות ברשת הישיבות שהקימה ואשר בין בוגריהם נמצאים המחנכים והמורים לעתיד ברוח בני עקיבא.

כמו כן אני רוצה להזכיר שלוש שליחויות של מרים ושלי אל יהדות ברית המועצות. הרבה אפשר לספר על החוויות שחווינו שם. מבחינתי, הרגשתי שזו היתה פסגת התרומה שלי לעם ישראל.

ומעניין לעניין באותו עניין. רבים העולים שלא נחשבים ליהודים מבחינה הלכתית. הממסד הדתי לא התארגן לקליטתם. אני חושב שזה ליקוי מאורות. הערכתני רבה לרב דרוקמן על תרומתו לגיורם של "גויים" אלה. כיום, אחרי כמה שנים של עבודה ב"סייפן" אני פנסיונר. עסוק בלימוד, ובגידול צמחי בית וכמובן מתמסר מאוד למשפחה.

ולסיום, הייתי שותף להתרחבות והתפתחות קיבוץ סעד במשך 60 שנים. במבט לאחור זכיתי לחיות עם אנשים שמאמינים בקב"ה, פועלים על פי מוסר תורת ישראל ונאמנים ותורמים לחברה במדינת ישראל. צריך לשמור שסעד תמשיך להתקיים ולשגשג ברוח זו. יש לפעול לקליטת בנינו ולשמור על רמת הערבות ההדדית שלנו.

נכתב בסיועה של חיי'ה יקותיא

ברוכים הבאים!

למשפחת ארז המצטרפים לשכונה -

למירה, לרון ולילדים: נבו, אדווה, אליצר ונעה.

קליטה נעימה והרבה הצלחה!

קהילת סעד

ליאיר אולדנברג

- לראל איוסק

ברכות חמות להתחלה קלה וטובה

'איר ה' דרכך לשירות משמעותי ותורם

והצלחה באימוש כישוריק במסגרת הצבאית

לנעמה ולאשר רוטנברג

מלא טוב להולדת הבן

ל - בנימין

הרבה שמחה ונחת - קהילת סעד

סדנת הפסיכוסף סלביה חולזר

מתי: יום ראשון ז' בכסלו (10.11) - עד ליום חמישי י"א בכסלו (14.11)

איפה: גן רימון הישן בקיבוץ סעד

שעה: סדנת בוקר: 9:00-12:00 סדנת ערב: 18:00-22:00

בסדנה יש אפשרות ליצור:

מראות, שעונים, שלט לבית, תחתיות לסירים, תמונות, מתלים, חמסות, רימונים, שולחנות קטנים וכו'...

לפרטים ולהרשמה: 052-8694599, 6800307.

אפשר גם במייל: dovig@saad.org.il

ניתן להירשם עד ליום שלישי ג' בכסלו (5.11).

בואו בשמחה!!

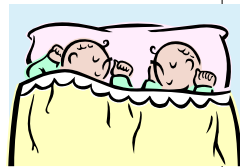
התמונות המוצגות כאן (כמובן שזה מקצת העבודות שנעשו...) הינם מהסדנה האחרונה שהיתה בקיבוץ, מעשה ידי בנות הקיבוץ.

לרחל כהן

מזל טוב להולדת הנכדות התאומות

בנות לאפי ולאליזבט כהן

שתזכו להרבה שמחה ונחת!

לצרכה ולמשה בן צמי ולכל המשפחה

מזל טוב לנישואי הנכד של עם בח"ל מוריה

שתזכו להרבה אושר ונחת!

וצוד צל "איכות הסביבה"

דבר ראשון, ברצוני להודות לחגית רפל שהעירה והאירה על הנושא העגום של הנסיון הכושל להפרדת פסולת בסעד ומודה לה מאד על כך.

רבות התלבטתי האם לכתוב על הנושא העגום הזה לאחר חודשים של סבל וזבל, הטרדה ונזק על-ידי עדות חתולים, על הסירחון, על העזובה ליד הפחים, על שהפכתי לאוספת קרטונים, סוגרת מכסי פחים, מנקה מסביב ושוטפת את הכביש ממה שנשפך אחרי איסוף הפסולת הרטובה... רוצים עוד? לא? ובכל זאת:

אין לנו גינה, אבל גם אין לנו עוד עציצים יפים ומגוונים – ז.א. יש עכשיו רק כלים עם אדמה גם לפני הבית וגם מאחורי הבית. מה קרה להם? עדת החתולים החליטה שהעציצים שלי הם המיטות שלהם. לא עזרו השיפודים שתקעתי בצפיפות בתוך העציצים. החתולים פשוט נשכבו עליהם בזהירות עד שהשפודים נכפפו ושוב היה מקום לישון. עכשיו שנגמרו הצמחים כנראה שפחות נוח להם – אז ישנים על (או מתחת) השולחן בפרגולה, על ערימת הכסאות או על הספסל ששם. לא נדבר על הקונצרטם הליליים, על סימני הרגליים שלהם בכל מקום, גם על הקלנועית. לצערי הרב סבלי כפול ומכופל מצרת החתולים: אני אלרגית לשיער הפרווה שלהם. לא תמיד אפשר לראות את עקבות החתולים – אבל מי שרגיש מיד מתחיל להתגרד בכל הגוף.

ישנם אנשים טובים בסעד שמרחמים (לצערי) על החתולים ומאכילים אותם - כאילו אין להם מספיק מהפחים - והם הולכים ומתפתחים לא רע ומפתחים גם חיי משפחה ענפים. לגרש אותם? אי אפשר. הם מסתכלים עליך במבט "מה יש לך? אולי תזוזי את?" לתפוס אותם? אפשר – רק מה, המרחמים עליהם פותחים את המלכודת ומשחררים אותם.

יש מקום נוסף עם פח מיוחד במינו: לא מכסה אחד שנפתח או על ידי דריכה רגלית או הרמת המכסה, אלא פתחים "חכמים" בצדדים. לפח הזה החתולים הגדולים והקטנים נכנסים ויוצאים חופשי. יש מישהי מאד נימוסית ולפני שהיא פותחת את המכסה, היא נוקשת על הפח ומבקשת יפה מהחתולים שיצאו כדי שתוכל לזרוק את הזבל... אולי/מתי נתעורר??

באה צל

צל טליתות

חיפשתי תא של חבר בבית הכנסת ושלא ברצוני פתחתי כמה תאים ונדהמתי לראות טליתות שמזמן היו צריכות לעבור כביסה.

אני יודעת שלכאורה כיבוס טליתות נראה בעיה אך מנסיוני זאת לא בעיה כל כך גדולה. אני משרה את הטלית לכמה שעות במי סבון לא חמים ואח"כ למכונת כביסה – על קר, כמובן. זאת אני עושה לפחות פעם בשנה לקראת ראש השנה או חג הפסח.

בהצלחה

יהודית אוסנלון

נ.ב.

במחסן בגדים יש שולחן גיהוץ גדול וממש לא בעיה להעביר בגיהוץ את הטלית אחרי הכיבוס.

ושוב.. דוחות על מהירות

לאחרונה התקבלו צרורות של דוחות תעבורה על נסיעה במהירות מופרזת

-בקרבת עין צורים במקום בו המהירות המותרת היא 80 קמ"ש! ובצומת 'ברכיה'.

מדובר במצלמה זו כיוונית היורה 'דוחות בצרורות' ומכניסה לקופת המדינה ממון רב!

- בכל נסיעה יש לרשום בצורה מדויקת את שם הנהג ובכך לחסוך אי נעימות נוספת.
- המוביליזר - 'רוזמן', הוא אישי ונועד לצורך זיהוי, לכן אין להעבירו מנהג לנהג.

1. רכב

מתכון מנצח לקואל

לקראת החורף.. - פאצ'י פ' יצ'יט' !!!

מאת: תרצה אורן

2 ק"ג תפוחי אדמה- עדיף חצי לבנים וחצי אדומים

בצל גדול

3 גזרים

1/2 כוס שמן

כף מלח

כף פפריקה מתוקה

1/2 כף פלפל שחור

אפשרות- 4 ביצים קשות.

אפשרות- פרוסות תפוחי אדמה דקות.

הוראות הכנה:

במעבד מזון מרסקים את תפוחי האדמה, הגזר והבצל עם החותך הדק.

מעבירים הכל לקערה גדולה. מוסיפים את השמן והתבלינים ומערבבים היטב לתערובת אחידה.

משמנים היטב את הסיר ומרפדים את התחתית של הסיר עם פרוסות תפוחי אדמה דקות (לא חובה).

מעבירים כשליש מן התערובת של העיסה, מניחים את הביצים הקשות (לא חובה) ומכסים בשאר

התערובת (כולל הנוזלים). מכניסים לתנור לחום של 220 מעלות למשך כשעתיים.

מרוץ סצף 2013 – דבר מנהל הקהילה

הדי המרוצים הפוליטיים סביבנו, אצל שכנינו בשדרות ובנתיבות עדיין באוויר, ומה טוב חלקינו שאנו יכולים לעסוק במסגרת העידן החדש במרוצים שכאלה מתוך שקט ושלווה. לפני כמאה שנה כתב ח.נ. ביאליק את השיר:

**רוץ בן סוסי, רוץ ודהר!
רוץ בבקעה, טוס בהר!**

ובגרסה מקומית של סעד תשע"ד, זה נשמע כך:

**רוץ חבר רוץ תושב!
רוץ נקלט או בן השב!
רוצה טוסה, ליל ויום
עד אשר נזכה להגשים החלום
חלום קהילה מגוונת אשר זה בזו שזורה
ומקיימת חיי עבודה ותורה.
(י.נ.לנדאו)**

מרוץ בסעד מעלה בזיכרוני שלי, שתי דמויות מקהילתנו.

הראשון- מורה הספורט המיתולוגי שלי, בננו יהודה וויס ז"ל. כמו היום אני מדמיין אותנו, חברי לכיתה ואני, עומדים ליד אולם הספורט יוצאים לריצת שדה של 5 ק"מ ויהודה עומד ואומר: " כל מי שסובל גם היום, מדלקת קרום החשק, יכול לשבת בצד. כל השאר אחרי!" ויהודה בדוגמא אישית מופתית, מוביל אותנו בשבילים ובשדות מתחילת הריצה ועד סופה, דוחף ומעודד.

השני, הוא חברנו יקותיאל (קותי) כץ, האצן המיתולוגי, שכל יום בחול ובשבת היה רץ מביתו וממקום עבודתו אל בית הכנסת, כראוי לתלמיד חכם, ירא שמיים כמותו.

בראשי עלתה התפילה הנאמרת בכניסתו של אדם לבית המדרש ובתוכה אנו אומרים: "הם רצים ואנחנו רצים. הם רצים לבאר שחת ואנחנו רצים לחיי העולם הבא".

מי ייתן ונרוץ תמיד לדברים טובים עם מאור פנים!

תודה גדולה לחמי, רכזת התרבות, ולאתי המלווה הצמודה. תודה למרסלו איש הכושר שלנו שעמד מאחורי כל ארגון המרוץ, תודה לדיאנה שהרקידה ולכל העוזרים הרבים שסייעו בהפקת האירוע המיוחד הזה.

בריאות ושמחה לכולנו

ותסלחו לי שאני מסיים, אבל אני חייב לרוץ...